

A *Keresztény Magvető* szerkesztőségének

Tisztelt Szerkesztőség!

Nagy örömmel fedeztem fel a *Keresztény Magvető* 2020/4. számában a Nagy László jegyezte *Kelemen Lajos történész levele* címen közreadott forrásközlést. Meglepetésemre a levél kapcsán annak közlője a *Gidófalvy Istvánné Pataky Eteleka, az udvarházak festőművésznője* címen megjelent könyvemre is hivatkozott. A levélmagyarzatok olvasása után elkomorodtam, és úgy döntöttem, nem hagyhatom szó nélkül. Ezzel nem a „gazdag, de feldolgozatlan levéltári anyag” minősítő kitételére, sem a „kutatgatva” megtalált Kelemen-levél témához szokatlan használatára utaltam. Először még arra gondoltam, hogy bővültek a Kelemen Lajosról eddig tudott ismereteink. A festőművésznő monográfiájával kapcsolatban olvastam: „házitanító volt a *Gidófalvy* család dobokai házában, majd nagyon jó barátja Marosvásárhely egykori legismertebb gyógnövényszakértőjének, *Gidófalvy Istvánnak* (1859–1921)”. Ebben a bővített mondatban két nagy tévedés is van. Kelemen Lajos a *Gidófalvy* család kolozsvári házában volt nevelője a református kollégiumba járó egykori diáknak. A szövegben évszámokkal behatárolt *Gidófalvy Istvánnak* semmiféleképpen, mert a feltüntetett születési és halálozási dátumok neveltjének édesapjára, a dr. címet használó királyi közjegyzőre vonatkoznak. A közreadott levél keletkezési ideje támpontul szolgálhatott volna, hogyan taníthatta volna Kelemen Lajos 1939-ben Dobokán az 1921-ben elhunyt *Gidófalvy Istvánt*?

Nem szokásom mások munkáját csak az elírás vagy más téves adatának átvétele miatti tévedés felfedezésének mással összehasonlíthatatlan örömeért olvasni. Azért hívtam fel a figyelmet a szöveg anomáliáira, mert összefüggésbe hozták jelzett könyvemmel, és nem szeretném, ha valakiben az a kényszerképzet alakulna ki, hogy a nevemhez fűződő kiadványból vették át a helytelen adatokat. Arra gondolni sem merek, hogy valaki ilyen ízetlen tréfát úzzön egy százhatvan esztendőös lappal. Kérem hozzászólásom következő lapszámában történő közzétételét.

A hasonló – és hangsúlyozom, Kelemen Lajoshoz méltatlan – esetek elkerülése miatt felajánlom, hogy az egykori – általam szerkesztett szóösszetételben – „legendás levéltárossal” kapcsolatban az elkövetkezőkben születő írások lektorálásában nagyon szívesen részt vállalok. Őszintén sajnálnám, ha kapcsolatunkban nem lehetne helye együttműködésnek.

Budapest, 2021. március 14.

Sas Péter